

Zato gre nova ruska republika težkim časom nasproti. Rešiti se zamore le tedaj, ako sklene takoj mir z osrednjimi silami. Potem bi se Rusija zamogla okrepčati, ojačiti, notranja nasprotja pogladiti in si s tem boljše bodočnost vstvariti!

Bolgarska kraljica Eleonora †.

K.-B. Sofija, 12. septembra. Bolgarska kraljica Eleonora je ob 4. uri 20 minut popoldne umrla.

* * *

Umrla je soproga poštenega našega zaveznika bolgarskega kralja Ferdinanda. Pokojnica je bila velikodušna kraljica in blaga žena. Na strani svojega kraljevskega vladarja, ki nam je zvesti prijatelj in zaveznik, preživela je težke čase prve in druge balkanske vojne. Doživela pa ni končne zmage, ki bode tudi bolgarskemu kralju prinesla mogočno bodočnost. Umrla kraljica Eleonora pa je bila tudi prava mati svoji državi. Zato joka ob njeni gomili ves bolgarski narod, pa tudi mi zavezniki čutimo vso pretresljivo žalost te prerane smrti.

Königin Eleonore von Bulgarien †.

Kraljica Eleonora bila je kot princesinja Reuß-Köstritz dne 22. avgusta 1860 v Trebuhenu (na Nemškem) rojena. Zaročila se je z bolgarskim kraljem Ferdinandom dne 6. decembra 1907, poročila pa dne 28. februarja 1908. Na Bolgarskem pridobila si je kraljica hitro vso ljubezen in spoštovanje ljudstva. Visoko izobražena in vestna bila je kralju vredna spremljevalka, njegovim otrokom pa mati in prijateljica. Že kot princesinja se je postavila v rusko-japonski vojni v službo ranjencev in bolnikov. In tako je tudi pozneje do smrti vedno svoje blago, požrtvovalno srce kazala. Bolgarski „Rdeči križ“ izgubi z njo najboljšo pospeševalko in dobrotnico. Čast tej velikodušni kraljici!

Gospodarske.

Nabiranje kopriv.

Splošno narodno gospodarstvo in posebno potrebščine vojne uprave kažejo, kakoršne posebne važnosti je izrabljanje ličja koprive v svrhu pridobivanja vlakna za tkaninsko industrijo in izdelovanje papirja, kakor tudi izraba krmilnih snovi, ki so v rastlini. Na Štajerskem je prevzela zveza poljedelskih zadrug poslovno izvršitev nabiranja samorastlih kopriv potom kmečkega prebivalstva, v kolikor ni zaposleno pri drugih, posebno poljedelskih delih. Celotno akcijo bo pospeševal čim najbolj tudi deželni gospodarski urad. Pozivljajo se vsa šolska vodstva in gospodje žetveni komisarje, poljedelske zadruge in podružnice, da se tudi ti posvetijo stvari. Predmetne naloge so bistveno sledeče: 1. Organizacija nabiranja in spravljavanja samorastnih kopriv. 2. Začetna dela za obdelovanje koprive in daljne izvršitve istega. Za vsako šolsko občino se ustanovijo nabiralna mesta. Okrajna nabiralna mesta prevzamejo zopet od občin nabrane koprive v svrhu odposiljatve. Z nabiranjem samorastnih kopriv se mora takoj pričeti. Spravljanje se izvrši na ta način, da se odreže steblo tik korenine s srpi, kosami ali

noži, ne pa izruje. Proti koprivam se zavarujejo roke z rokavicami ali ovitimi cunjami. Nekaj ur po odrezu koprive preneha njeno učinkovanje, tako da se more vršiti nadaljno ravnanje brez neprimlik. Rastline se ne smejo rezati, če so vsled rose ali dežja vlažne, temveč najboljšje je, če je vreme suho in solčno. Steblo z listjem je potem čim najprej in najnatančneje posušiti. To se izvrši najbolje v suhem solčnatem vremenu. Najboljšje na ravnih strehah ali na sicer drugače pripravljenih podlogah, ali pa že od začetka v skednjih, v podstrešjih, na pečnici ali nad ognjiščem. Na ta način se stebila najbolj obvarujejo pred slučajno deževnim vremenom.

Ker vlažna stebila zelo hitro plesnijo ali segnijo in so kot taka popolnoma brez cene, bo treba posebno paziti, da se ista dobro posušijo. Le popolnoma suha stebila se morejo zvezati v snope in tako shraniti. Pravo suhoto je lahko dognati; steblo se zmenca med prsti in če pri tem lesni drob iz stebila lahko izpade in le ličje preostane, potem ni nevarnosti da bi se stebila pokvarila. Ker se more posušeno listje od stebel z osmunkanjem lahko odstraniti in ker da isto dobro klajo, se priporoča, posebno pri današnji klajni pičlosti, da se to dobivanje listja ne zamudi. Le osmukana stebila naj se izročijo nadaljni podelavi. S tem se po eni strani ne izgubi dragocena klaja za domačo živino, po drugi strani se prihrani tudi prevozni troški. Stebila se s pokrivastimi stebili v snope po 5 do 10 kilogramov dobro zvežejo in hranijo v prostorih, ki so pred dežjem in talno mokroto dobro zavarovani, dokler se ne odposljejo nabiralnim mestom. Če se listje v obični sami ne rabi, ga je napolniti v vreče in tako kakor stebila suho shraniti. V tem letu se bodo plačale dosti višje cene za suha in popolnoma brezhibna koprivina stebila in listje takoj pri oddaji. Te znašajo enotno za 100 kilogramov suhih kopriv (osmukane ali neosmukane) 14 kron; za posušeno listje samo se plača 16 kron za 100 kilogramov. Morebitne stroške za vlaganje in prevoz nabranega blaga trpi družba, katere nabiralni vodje sporazumno z zvezo posebej zaračunajo. Drugi del naloge zadeva obdelovanje koprive. Najprvo morajo nabirati občinski nabiralni vodje semena dobro razvitih kopriv. To se izvrši na ta način, da se pusti majhen del samorastnih kopriv in sicer ženske rastline, ki se razločujejo od moških po tem, da imajo zrnca v velikosti prosa za seme. Ko seme v avgustu do septembra dozori, se spravijo tudi te rastline. Seme se izsiplje in odda nabiralnemu vodji, da ga shrani. Vsekako bodo inorali nabiralni vodje pri zvezi poljedelskih zadrug na Štajerskem, Gradec, takoj zahtevati lansko seme in ga v dobro ohranjenih vrtnih gredicah posejati,

Naša slika kaže angleško razstrelbo mine v Flandriji. Groznost se kaže tu učinek modernih razstrelil. Pri razstrelbi se pojavljajo zemeljske odprtine do 3 metrov globočine. Cele pokrajine se vsled teh razstrelb spreminjajo. Na ta način, s tako ogromnimi razstrelbami so hoteli Angleži v Flandriji nemške postojanke razrušiti in za naskok infanterije pripravne narediti. Na naši sliki vidimo, da je bilo pri tej angleški razstrelbi 50.200 kubičnih metrov zemlje izvržene. Odprtina razstrelbe (Minentrichter) je 80 metrov široka in 30 metrov globoka. 1 kubični meter zemlje tehta 1,7 ton, torej znaša pri razstrelbi izvržena

da bo čimprej veliko sadik za nadaljno obdelovanje na razpolago. Za to obdelovanje se bodo potem dovolile posebne odškodnine.

Razno.

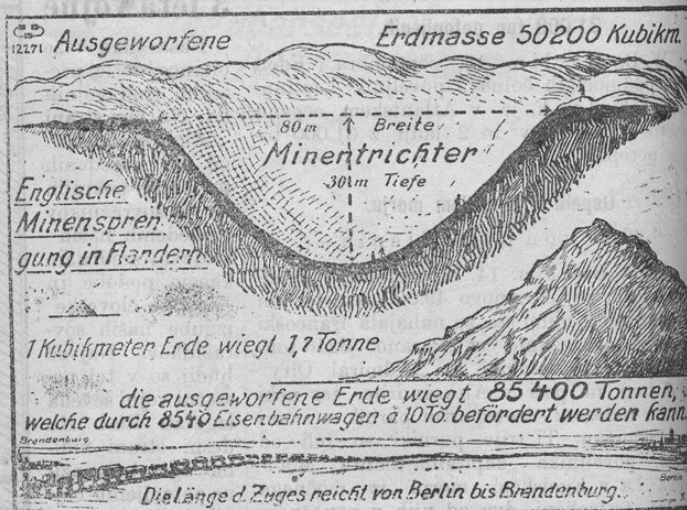
Lažniki! V „Straži“ ali „Gospodarju“ — lista sta si itak oba v kakovosti ednaka, — se mi očita, da sem „oproščen od vojaške službe“ in „da delam jaz cene na ptujskem rotovžu“. Oboje je nesramna laž. Jaz sem izvršil svojo vojaško dolžnost, nisem nikdar niti mezinca mignil, da bi bil oproščen; zaradi bolezni pa sem bil superarbitriran in bodem prišel zopet k prihodnjemu prebiranju. Istotako sem popolnoma neprizadet glede očitanga, „da delam cene“ na rotovžu. Cene dela oblast na Dunaju, drži jih pa itak noben hudič... Gosp. dr. Korošec, zaradi katerega se je ta polemika razvila, pa je duhovnik, ne izvršuje leta dolgo svoje duhovniške službe, je plačan kot duhovnik, ne gre k črnovojniškemu prebiranju, ne služi pri vojakihi, medtem ko morajo sivolasi duhovniki kot vojni kurati nevarnost granat prestopiti — in vpije cesarju „živio“. Kaj, ko bi ita velečasti gospod poskusil — samo poskusil! — lepote vojaškega stanu? V splošnem pa še enkrat: imenujem dotičnega pisca v „Straži“ ali „Gospodarju“ lažnika. Naj me toži! Pa prosim uljudno še za nadaljne napade na mojo osebo! — Karl Linhart, urednik „Štajerca“.

Vjeta dezerterja. Orožniki v Pobrežju pri Mariboru so vjeli infanterista Jožefa Lintonja in Johana Kosar, ki sta bila zasledovana kot dezerterja. Izročili so ju garnizijskemu zaporu v Mariboru.

Železniška nesreča. Iz Radgone se poroča: Dne 11. t. m. ob 4. uri popoldne peljali sta se obe komtesi Batthyany na vozu iz Radgone v Olsnic. Vodili sta komtesi sami, zadaj pa je sedel kučijaž. Ko se je voz preko železniške proge v Laafeldu peljal, pridrdral je vlak, prijel voz in ga vrgel ob stran, tako, da je bil popolnoma razbit. 17-letni kučijaž hotel se je na „puferju“ mašine prijeti, prišel je pa pod lokomotivo in bil takoj mrt. Komtesi sta sicer v omedlevico padli, a kmalu jima je bilo toliko boljše, da sta se zamogli na drugem vozu domov vrniti.

70-letnica štajerskega deželnega glavarja. V pondeljek praznoval je štajerski deželni glavar svoj 70. rojstni dan. Naš glavar je že 33 let član štajerskega deželnega zbora. L. 1884 ga je veleposestvo v deželni zbor odposlalo in še isto leto je postal tudi deželni odbornik. L. 1893 postal je po odstopitvi grofu Wurmbrandu štajerski deželni glavar. Od tega časa sem stoji Edmund grof Attens na čelu dežele, za katero si je stekel izredno visoke zasluge. Bil je vedno pravi plemenit

Iz vojne na zapadu.

zemlja 85.400 ton. To zemljo bi zamogli prevažati 8540 železniških vagonov po 10 ton. Tak vlak bi bil torej od Berlina pa do Brandenburga dolg.

poštenjak od pete do glave, mož dela in zaslug. Čestitamo mu tudi mi prav iskreno k njegovemu 70. rojstnemu dnevu in želimo, da bi nam bil še dolgo let ohranjen.

Judovski prekupčevalci popra. Iz Maribora se poroča „Grazer Tagblattu“: V zadnjem času se je dognalo, da judovsko-poljski begunci, ki bivajo v bližini Spodnje Poljskave, pri mariborskih trgovcih večje množine popra nakupujejo. Gotovo vporabljajo ta poper v spekulacijske namene. Upati je, da bodo pošteti trgovci tej nesramni spekulaciji poljskih judov konec napravili!

V Mariboru so sklenile trgovine z manufakturnim, modnim, kratkim, galanterijskim in konfekcijskim blagom, da bodejo svoje trgovine do 15. decembra vsako nedeljo zaprte držale.

Tatvina. Posestnica Ana Mlakar prišla je pred kratkim k nekemu fotografu v Sevnico. V prednji sobi pustila je svoj povrnik in poleg tega tudi denarnico z 1890 K. Ko je hotela oditi, bila je taška z denarjem izginjena. Sum se je obrnil na fotografovo dekle Marijo Frisch, ki je končno tatvino tudi priznala.

Ukradeno je bilo v gostilni Sorschegg na postaji Slov. Bistrica mnogo cigar, cigaret in vina.

V Slov. Bistrici nastavlja je zaradi opetovanih tatvin mestna občina dva čuvaja za polja in njive.

Železniška nesreča pri Ptuj. Dne 19. septembra okroglo ob 1. uri popoldne se je zgodila v postaji Mošganec pri Ptuj zopet velika nesreča. Vsled doslej še nepojasnjenih okoliščin trčil je namreč tovorni v vojaški vlak. K sreči je vestnost uslužbencev preprečila, da bi bilo na lici mesta kaj mrtvih ostalo. Pač pa je bilo 9 oseb težko, mnogo drugih pa lahko ranjenih. Na pozorišče nesreče je dospel kolikor mogoče hitro železniški zdravnik g. dr. Anton Gregorec iz Ptuja, ki je takoj vse potrebno storil ter težko poškodovane vojake v c. k. rezervno bolnišnico v Ptuj spravil. Vestnemu zdravniku gre zato vsa hvala. Kdo je kriv nesreče in koga se sme odgovornega napraviti, bode šele sodnijska preiskava dognala.

Poročil se je na Dunaju g. mag. pharm. Alfred Birschtz, sedaj lekarnar v Gratkornu pri Gradcu, z gospico J. Dötz. Gospod Birschtz je izza svojega dolgoletnega delovanja v lekarni Behrbalk v Ptuj našim kmetovalcem prav dobro znan. Želimo paru obilo sreče!

Šolarska politika. Po našem mnenju je prva skrb šolarja, pa čeprav sedi na klopek 7. gimnazijalskega razreda, da gleda v svoje latinske knjige, ne pa da se briga za politiko. Zadnjič enkrat pa je prišel v neko tobakarno v Ptuj — tako poroča namreč mariborska „Straža“ — neki „gospod“ in je zahteval po slovensko „koleke“. Dotična prodajalka slučajno ne zna mnogo slovensko in je zato „gospoda“ vprašala, kaj hoče; pozneje je izvedela, da je to „štampel“. „Gospod“ je porabil to priliko, da se je v tobakarni na prav nesramni način s prodajalko skregal; dejal je

ob tej priložnosti, da zna prav dobro nemško, ali da noče nemško govoriti, da je torej naravnost pokazal izzivalno, od hujškučev mu nadahnjeno postopanje. Celo neki tuji oficir je „gospodu“ povedal, da tako postopanje ni pravilno. „Gospod“ pa se je celo oficirju odrežal... Ta „gospod“ je bil neki gimnazijec imenom Gaukler. Torej srednješolec, ki se učen na dotični gimnaziji v Ptuj, ki doslej še ni nič, ki bode morda šele enkrat kaj postal, — deček torej, ki bržkone po navodilu gotovih od štajerskega denarja plačanih prvaških profesorjev uganja po trafikah svojo „politiko“, za katero bi ga bilo ednostavno treba za ušesa prijeti... Mi bi se seveda za ta otroški dogodek ne zmenili, ali „Straža“ je napravila iz tega dogodka celi uvodni članek. V tem članku pljuje kakor satan ogenj in žveplo na mesto Ptuj, grozi in se pridruža, prorokuje in dela tako, kakor da bi bil ta mokronosi fantiček res že kaj... Stari Gaukler, slovenski nadučitelj, bil je od klerikalnih listov pač dostikrat napaden, ker je bil naprednega mišljenja. Njegovega fantička pa proglasa zdaj „Straža“ za nekakega „junaka“, ker je v neki trafiki namesto „štampeljev“ koleke zahteval. Res, prav res, že zaradi tega šolarja se bode morala „jugoslovanska“ država uresničiti!

O ptujski deželni gimnaziji prinesla je ena zadnjih števil mariborske „Straže“ celo vrsto člankov. Pri celi stvari se gre edino zato, da bi se v Ptuj uresničila slovenska gimnazija, ki bi morala stati seveda popolnoma pod komando tistega gospoda, kateri ravno dotične članke piše. Pričakujemo nadaljevanje „Stražinih“ člankov in potem bomo prav ponižno zagrinjalo razprli. Saj poznamo dotičnega dopisnika, prav natančno ga poznamo, — prav natančno ga bomo pa tudi razkrinkali. Gotovi gospodje so ravno taki, kakor petrolejske svetilke; ako se jih močno navije, se kadijo... Cenjeni dopisnik „Straže“, le pogum!

Direkcija deželne gimnazije v Ptuj si usojamo opozarjati nato, da šola ni taborišče politike. V šoli se gre za grščino in latinščino, za matematiko in fiziko, — nikdar pa ne za „jugoslovanstvo“ in druge politične sanjarije. Tisti, ki na tem štajerskem, po cesarju Francu Jožefu imenovanem zavodu med fantičke politiko protiaustrijske smeri trosijo, se morajo na vsak način podučiti. Šolar Gaukler bi ne šel na noben način v trafiko hujskati, ako bi ne stal za njim kak poveljnik z gorjačo... Da se sovraštvo med slovenskimi in nemškimi dijaki ne razširi, da ne pridemo do neznosnih razmer, prosimo direkcijo doslej vzorne ptujske gimnazije za odpomoč!

Junaki 87. regimenta protestirajo proti „Gospodarju“. Sprejeli smo sledeče: „Podpisani protestiram najodločneje v lastnem kakor v imenu svojih tovarišev na fronti od tolikokrat pohvaljenega 87. regimenta, da se nas imenuje v „Slovenskem Gospodarju“ šnopsarje. Mi smo na vseh krajih fronte vedno z največjim junaštvom, zvesto in pošteno avstrijsko domovino branili. Fej „Gospodarju“, ki nas zdaj za „šnopsarje“ psuje. Živio 87. regiment! — Anton Petrovič iz Sv. Urbana pri Ptuj, odlikovan s Karlovim križcem, od mobilizacije pa do sedaj na bojišču.

Ptujski prostovoljni strelci nam pišejo iz bojišča: „Dne 15. septembra 1917. Srčne pozdrave vsem čitateljem „Štajerca“ pošiljajo iz bojnega polja luštni Ptujčani. — Franc Sever, cgr., Maks Fürntrath, korporal, Ogorelec, lt., Viljem Melzer, cgr. Vsak od nas je že trikrat odlikovan!“ — (Z veseljem vračamo vrlim in junaškim fantom pozdrave! Op. ured.)

Neposredni davki. Piše se nam: V 4. četrtletju 1917 postanejo neposredni davki na Štajerskem dotekli oziroma plačni v naslednjih dnevih: I. Od zemljarine, hišne-razredovine in najmarine ter od 5 odstotnega davka od najemnine onih poslopij, ki so prosta najmarine: 10. mesečni obrok dne 31. oktobra 1917; 11. mesečni obrok dne 30. novembra 1917; 12. mesečni obrok dne 31. decembra 1917. II. Od občne pridobitnine in pridobitnine pedjetji podvrženih javnemu dajanju računov.

4. četrtletni obrok dne 1. oktobra 1917. III. Od rentnine in dohodnine v kolikor se ti davki ne pobirajo na račun državne blagajnice potom odbitka po osebah oziroma blagajnicah, ki izplačujejo davku podvržene prejemke. 2. polletni obrok dne 1. decembra 1917. Dokler ni predpisana davčna dolžnost za tekoče leto, mora se plačevati davek po odmeri preteklega leta. Ako se ne plačajo davčni obroki najkasneje 14 dni po plačilnem roku, morajo se plačati tudi zamudne obresti od državnega davka in deželne doklade, če presega celotni državni davek dotične davčne vrste 100 K. Če se davki in doklade ne plačajo v 4 tednih po preteku plačilnega roka, iztirjajo se z zamudnimi obrestmi vred izvršilnim potom. Plačevanja izvrše se lahko tudi pri vsakem c. kr. poštnem uradu v zakaznem prometu pošto-hranilnega urada.

* * *

Tatvine. Iz Lieserthala na Koroškem se poroča: V zadnjem času se množijo tatvine na poljih. Večinoma se gre tukaj za tatvine živil. V Maltatalu so se izvršili vlomi v domače mline in koče lesnih delavcev. Celo sveže pokoseno travo se ponoči od travnikov pokrade.

Žalostna smrt. Iz Gunzenberga se poroča: Več kot en teden se je pogrešalo posestnika Boštjana Wiesera. Nesreče je bil že dalje časa težko bolan. Žalostil se je zaradi letošnje žetve in menil, da s svojimi 10 otroki ne bo mogel več živeti. V nedeljo oblekel je svojo najslabšo obleko, pustil ves denar doma in odšel. Zdaj so ga našli v okolici obešenega.

Smrtna nezgoda. Posestnik Komar v Tschernbergu pri Bistrici ob Pliberku je vsled neprevidnosti svojega 2½-letnega otroka obstrelil. Otrok je v celovski bolnišnici umrl.

Žalostna smrt graščakinje. Iz Nötscha na Dobratschn se poroča: Graščak od Wasserleonburga pl. Schneditz podal se je dne 9. t. m. s svojo mlado ženo v spremstvu dveh lovcev na lov. Na t. zv. „Alpel“ ob poti na Dobratschn se je počivalo. Gospa pl. Schneditz in en lovec zavzela sta nekaj črne kave; pri obema so se takoj pojavili znaki zastrupljenja. Mlada, lepa in splošno priljubljena gospa je kmalu nato umrla; lovec je imel grozovite bolečine, ki so ga telesno skoraj otrpnile. Sodi se, da je totel drugi lovec iz maščevanja svojega tovariša zastrupiti ter da je temu zločinu vboga graščakinja žrtev postala. Oblast je oba lovca preiskovalni sodnji izročila.

Nesreče na železnici. Na glavnem kolo-dvoru v Beljaku je pri delu železniško uslužbenko Ano Tratnik prijel vlak in ji popolnoma zdrobil desno nogo. 27-letna nesrečnica je mati dveh nepreskrbljenih otrok, katerih oče je bil na bojišču od laške krogelje ubit. Upati je, da se bodo ženi življenje rešilo. — Iz Grafensteina na Koroškem se poroča z dne 14. t. m.: Danes jutraj bil je čuvaj južne železnice, ko je hotel v službi progo zapreti, od vlaka prijet in usmrčen.

Cene sadnega mošta na Koroškem. Za sadni mošt, naj si bode potem jabolčnica ali hrusovka, se je od oblasti sledeče primerne cene določilo: Mošt pri kateremu vrenje še ni končano, 30 kron; izvrti mošt, 50 kron za hektoliter od najbližnje železniške postaje ali pa domačije, ako ni ta oddaljenejša od železniške postaje. Napolnjevanje, vožnja, nalaganje gre na troške kupca. Za malo razprodajo se je z ozirom na gostilničarje določilo ceno 80 vin. za en liter mošta.

Življenje za eno jabolko. Iz Beljaka se poroča: Na žalostni način izgubil je dne 10. t. m. strelce salzburskih prostovoljnih strelcev Georg Neumaier na državnem kolodvoru svoje življenje. Stražil je ob nekem vagonu s špiritovimi kotlji. Na drugi progi se je pravažalo jaboljka. Neumaier si je hotel vzeti eno jabolko. Ali v tem hipu je prišel drugi vlak, ki je nesrečneža med „puferje“ dobil, tako da je kmalu nato umrl.

Požar. V Frantschachu pri Wolfsbergu bil je veliki požar v tamošnji papirni

Bavarska kraljica bolana.

Königin Marie Theresia von Bayern

Kraljica Marija Terezija bavarska, nadvojvodinja avstrijska (Este), rojena 1. 1849, soproga zvestega našega zaveznika, bavarskega kralja, katere sliko danes prinašamo, je težko bolana. Upati je, da ji bode zdravniška pomoč življenje rešila.

fabriki. Gasilci so ogenj hitro zadušili in njegovo razširjenje preprečili.

Nesrečna vožnja. Dne 8. t. m. peljal se je — tako se poroča iz Oberloibacha — tukajšnji graščak g. Gregor Glavar s svojo soprogo in 2-letnim sinom od Mießa proti domu. Spotoma se je konj splasil. Glavar padel je tako nesrečno iz voza proti nekemu kamenju, da si je glavo razbil in je takoj mrtev obležal. Ženi so se možgane pretresle. Hlapec je prišel pod voz in mu je bila noga zlomljena. Kakor vsled čudeža pa je ostal mali otrok nepoškodovan.

* * *

Hrvatje proti „jugoslovanskemu“ hujskanju. Dr. Korošec in njegovi tovariši se sino ponasajo s tem, da so tudi Hrvatje za njih „jugoslovansko“ idejo. To pa je popolnoma napačno in zlagano. Kakor pošteni avstrijski Slovenci, tako odklanjajo tudi naši monarhiji zvesti Hrvati vse te naši domovini tako škodljive „jugoslovanske“ težnje. V eni svojih zadnjih števk piše n. pr. list „Hrvatska“, da so „jugoslovanski“ hujskači s svojo deklaracijo skočili našim sovražnikom, ententi, v naročje. To smo tudi mi že od začetka tega umetno narejenega gibanja trdili. Edino našim sovražnikom, ki nas hočejo zadušiti in razdrobiti, pomagajo „jugoslovanski“ gospodje. „Hrvatska“ pravi tudi, da je vse to prizadevanje nič več in manj kakor peklenski komplot Srbov proti Hrvatom, pri kateremu seveda jugoslovanski voditelji pomagajo. Jugoslavija ustanovljena, bi rekli: „Hodite, bedasti Horvati, rakom žvižgat!“ Na ta način bi po zaslugi dr. Korošca in dr. Kreka prišel za Hrvate dan — finis Croatiae (konec Hrvatske). „Hrvatska“ pravi, da taki „Slovenci“, kakor so ravno Krek in Korošec, ne bodejo Hrvatov ugnali. Že pred desetimi leti so bili (ti slovensko-prvaški voditelji) srbofilski in zato je tudi sedaj njih politika velesrbski manever. — Tako piše pošteni hrvatski list o „jugoslovanski“ hujskariji slovensko-prvaških voditeljev. In vendar se ti hujskači še vedno upajo trditi, da delujejo za cesarja in monarhijo... Proti „jugoslovanski“ hujskariji, ki v svojem bistvu ni drugaz nego pomoč našim sovražnikom, so se doslej izjavili naši pošteni slovensko-štajerski prebivalci, oglasili so se proti njej mohamedanski Bosnaki in oglašujejo se proti njej Hrvatje. To je dokaz, da je ta hujskarija dovolj nevarna in da moramo vsi, ki imamo pošteno avstrijsko srce, biti nasprotniki teh jugoslovanskih sanj.

„Na dobro mnenje.“ Štajerski pisatelj Peter Rosegger pripoveduje v svojem znamenitem listu „Heimgärtner's Tagebuch“ sledečo dogodbo: K fajmoštru v W. prišel je v zadnjem času večkrat neki starejši gospodek in mu je plačal sveto mašo „na dobro mnenje“. Skoraj vsaki mesec je prišel, položil tja goldinar, tako da je moral fajmošter vedno zopet mašo „na dobro mnenje“ brati. Ko se je to že večkrat zgodilo, vprašal je enkrat: „Ja, gospod, na kako dobro mnenje pa Vi mislite, ako se sme vprašati?“ Možakar si je malo ovratnik popravil, je zakašljaval in dejal: „Ako smem resničen biti, velečastiti, je stvar sledeča: Jaz delam zdaj tako dobre kupčije z zrnjem, in tako sem si pač mislil, da naj bi vojska še prav dolgo trajala“. Fajmošter je udaril z rokami skupaj: „Oj, oj, to je pač zopet enkrat prav napačno. Jaz sem bral Vaše maše vedno na dobro mnenje, da bi vojna vendar enkrat že konec vzela. In farani so, tako menim, pri Vaših mašah vedno pridno molili, da naj bi oderuhe zrnja kmalu vrag vzela!“

Velika železniška nesreča. Ljubljanski listi poročajo, da se je pri Planini na Notranjskem zgodila težka železniška nesreča. Dva vlaka sta skupaj trčila. Pri temu je bilo 30 oseb ubitih, 130 pa ranjenih.

Železniške nesreče. Pri Parmu na Italijanskem trčila sta dva vlaka skupaj; pri temu je bilo 8 oseb ubitih in 28 ranjenih. — K.-B. poroča iz Londona z dne 15. septembra. V Yorkshiruse je neki vlak prevrnil. Ubitih je bilo 5 mož, ranjenih pa 100 mož.

Zadnji telegrami.

Avstrijsko uradno poročilo od srede.

K.-B. Dunaj, 19. septembra. Uradno se danes razglasa:

Vzhodno bojišče. Na obeh straneh doline Oitoza smo močne rumunske napade odbili. S hitrim protisunkom bil je na enem mestu vdreti sovražnik popolnoma vržen; njegove izgube so izdatne.

Italijansko bojišče. Pri armadni skupini feldmaršala v. Conrada vodil je za zopetno pridobitev nekega mimogredeč sovražniku pripučenega frontnega oddelka pri Sarcanu pričetni protinapad do polnega uspeha. Vjeli smo 5 oficirjev in nad 300 mož.

Šef generalštaba.

Iz nemškega poročila od srede.

K.-B. Berlin, 19. septembra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Povsod ugodno potekli boji. Zapadno ceste Beaumont-Vacherauville so imeli Francozi pri močnemu napadu izredno velike izgube. Nemci so sestrelili 16 sovražnih letal.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Revolucija na Italijanskem?

Zadnja poročila pravijo, da so se vršili v vseh večjih mestih Italije, zlasti pa v Benetkah in Milanu, veliki delavski izgredi, pri katerih je prišlo tudi do krvavih bojov z vojaštvom. Posebno v Turinu je bilo mnogo oficirjev in vojakov ubitih. Več dni je bila tudi italijanska meja zaprta. Trdilo se je, da se je to zgodilo zaradi premikanja vojaštva na fronto. V resnici pa se je vojaštvo od fronte poklicalo, da napravi v notranjem Italije mir in red. Kakor vse kaže, pripravljajo se v Italiji ednaki dogodki, kakor so bili oni na Ruskem. Zdj pač nikdo ne kriči več: Evviva la guerra! Kmalu pa boče v Italiji zadonel klic: Viva la repubblica!

Električna luč brez baterije! Znan eksportna firma Maks Böhm, Dunaj IV., Margaretenstraße 27/51, prinaša novo električno Dynamo žepno svetilko v trgovino, ki zamore spremeniti vso industrijo žepnih svetilk z baterijami. Pri tej svetilki pride s pritiskom dynamo v delo, ki daje električni tok za svetilko in s tem lepo, belo svetlobo. Cenejša kakor vsaka druga žepna svetilka, ker odpade nadomestilo baterij. Gori kolikor časa se hoče brez opešanja. Cena znaša K 24.—. Katalog proti vpošiljanju 1 K.

Učenca

za mehaniko
sprejme Valerian Spruschina, mehanik, Ptuj,
Florianigasse 6.

Nerazrušljivo

vztrajati

je naš princip, ako smo gotovi resničnosti in pravilnosti našega stališča. Rabimo vedno **Lysoform**, ker imamo gotovost, da nas vedno pred vsako infekcijo varuje.

Majer

in
en viničar

se pod jako ugodnimi pogoji sprejmeta. Lepo plačilo in mnogo zemlje. **Richard Ogriseg, Sturmberg**, pri Mariboru, pošta Pesnica. 434

Weintreber

kauft unter besten Bedingungen
Max Straschill
Rann bei Pettau.

Vinske tropine

kupuje pod najboljšimi pogoji
Maks Straschill
Breg pri Ptuj.

V obliki polna prsa
se doseže z po zanesljivosti učinka mnogokrat preizkušenim aparatom
HYPERIN

s patentirano vibracijo. Najnovejša zdravniško priporočena iznajdba znanosti. **Vidni uspeh še v 14 dneh, nadaljna raba nepotrebna.** Ta izredni aparat se vsem damam vsake starosti najtopleje priporoča. Za neškodljivost in učinkovitost so se izkušene pisateljice opetovano zavzele. Polno jamstvo, postavno varovan. Preseneči na najvišji način. Se more rabiti tudi od dveh oseb. — **Ako ne dopade, denar nazaj.** Cena s pripravo in navodilom K 7-90. Po pošti za 70 vin. več. Tajna razpošiljatev brez navedbe vsebine po higij. razpošiljalni J. Kukla, Prag, Perig. 31. 433

Pridni viničar

s 3 do 4 delavskimi močmi se sprejme proti visoki plači pri K. Flick, Frauheim. 432

Der

Branntweinverkauf

findet bis auf weiteres nur mehr in meinem

Hauptgeschäfte
in Rann b. Pettau

statt.

Max Sraschill

Pettau, 18. September 1917.

Razprodaja žganja

se vrši zanaprej do preklica edino v moji

glavni trgovini
na Bregu pri Ptuj.

Maks Straschill

Ptuj, 18. septembra 1917.